

اثربخشی طرحواره درمانی ناسازگار اولیه یانگ در تغییر الگوهای دلبستگی و افزایش مهارت های سازگاری معتادان ساکن مراکز ترک اعتیاد شهرستان تنکابن

دکتر غلامحسین انتصار فومنی* و دکتر سحر حیات بخش**

* دکترای روانشناسی و استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان، زنجان، ایران
** دانشجوی دکترای روانشناسی تربیتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان، زنجان، ایران

چکیده فارسی

این پژوهش با هدف اثربخشی طرحواره درمانی ناسازگار اولیه یانگ در تغییر الگوهای دلبستگی و افزایش مهارت های سازگاری معتادان ساکن مراکز ترک اعتیاد شهرستان تنکابن انجام شد. جامعه آماری شامل معتادان ساکن مراکز ترک اعتیاد شهرستان تنکابن بودند از بین آن ها تعداد ۳۰ نفر به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند. روش تحقیق شبه آزمایشی (نیمه تجربی) بر اساس طرح گروه گواه با پیش آزمون و پس آزمون بود. در قسمت تحلیل و استنباط آماری از آزمون آماری پارامتریک تحلیل کواریانس یک راهه (آنکوا) و تحلیل کواریانس چندمتغیری (مانکوا) استفاده شد. جمع آوری داده ها از طریق پرسشنامه طرحواره یانگ برای سنجش طرح های ناسازگار اولیه یانگ (۱۹۸۸)، پرسشنامه سبک های دلبستگی کولینز و رید (۱۹۹۰) و پرسشنامه مهارت های سازگاری بل (۱۹۶۲) انجام شد. یافته های تحقیق نشان داد که؛ آموزش طرحواره درمانی ناسازگار اولیه یانگ در تغییر الگوهای دلبستگی معتادان مؤثر است. آموزش طرحواره درمانی ناسازگار اولیه یانگ در افزایش مهارت های سازگاری معتادان مؤثر است.

کلید واژه ها: طرحواره درمانی ناسازگار اولیه یانگ، الگوهای دلبستگی، مهارت های سازگاری، معتادان